

Nationalbanken paa Præferenceaktier i Landmandsbanken, og dernæst, at Kassebeholdningen skal styrkes. Hovedformålet er altså Formindskelse af Seddelomløbet, og jeg maa gøre opmærksom paa, at dette Hovedformål er opnaaet. Seddelomløbet i Forhold til Guldbeholdningen er nu paa et saa lavt Trin, som man ikke har kendt herhjemme, jeg tror i de sidste 20 Aar. En eneste Gang, nemlig i 1917, tror jeg det var, under Verdenskrigen, da der tilfældigt fra Udlandet var kommet en stor Guldtilførsel til Nationalbanken, blev Gulddækningen større, end den er i Øjeblikket. Men for Tiden er Forholdet det, at man har op mod 65 pCt. af Seddelomløbet dækket med Guld, og selve Seddelomløbet er efter den sidste Opgørelse paa 347½ Mill. Kr., medens det, da Loven af 20. December 1924 blev vedtaget, var omkring 500 Mill. Kr. Det vil sige, at Seddelmængden er gaaet ned med 150 Mill. Kr. Hvis man den Gang havde troet paa, at en saadan Nedgang kunde opnaas, vilde man maaske have stillet sig noget anderledes med Hensyn til Lovens Affattelse, men nu er det sket, og vel kan Ministeren sige, at det ikke er aldeles sikkert, at Seddelmængden holder sig paa dette Punkt, men alt tyder paa, at det gaar i den Retning. Seddelomløbet er stadig gaaet nedad, er nu meget lavt; der er intet, der tyder paa, at vi skulde komme til en ny Inflation, alle arbejder derimod, og Forholdene overhovedet, Prisfald, Pristallet, Kronestigningen og endnu flere Forhold, har arbejdet hen til, at vi har faaet denne ganske ringe Mængde af Sedler. Altsaa, det, man vilde opnaa den Gang med Bestemmelsen om Valutaydelsen, har man allerede opnaaet.

Valutaydelsen gik, som bekendt, ud paa tre Ting: et Tillæg til Indkomstskatten — en Ottendedel af Indkomstskatten, der skulde betales for to Skatteaar i to Terminer og altsaa er betalt for 1925—26 og nu skal betales for 1926—27, den 1. April og den 1. Oktober — dernæst Tillæg til visse Toldpositioner, ogsaa til Ølskatten, visse Toldpositioner paa Silke, Vin og Pelsværk, som var meget betydelige, og endelig Indtægten af Omsætningsafgiften paa Motor-køretøjer. I Finansaaret 1924—25 indbragte Valutaydelsen 4 900 000 Kr., hvoraf de 4 Millioner faldt paa Omsætningsafgiften og de 900 000 Kr. paa Forbrugsafgiftstillæget. Der kom altsaa intet ind gennem Indkomstskattetillæget — der var endnu ikke indtruffet nogen Termin, hvor man skulde betale. I 1925—26, det nuværende Finansaar, er der efter Tillægsbevillingsloven indkommet følgende Beløb: 8 Millioner i Om-

sætningsafgift, 4,2 Millioner i Forbrugsafgifter og 10,6 Millioner i Tillæg til Indkomstskatten, tilsammen 22,8 Mill. Kr. Nu lægger jeg det til de 4,9 Mill. Kr., som indkom i det forrige Finansaar, det bliver i alt 27,7 Mill. Kr. Det vil med et andet Udtryk sige, at der endnu mangler 12,3 Mill. Kr., for at Gælden til Nationalbanken skal være betalt. Paa det foreliggende Finanslovsforslag, som jeg meget sent har faaet at se, opføres der imidlertid til min Forbavelse paa § 26 en Sum af 13 774 773 Kr. som det Beløb, Finansministeren mener at skulle indbetale til Nationalbanken i det kommende Finansaar. Jeg beundrer i høj Grad denne Sums Beløb rent mnemoteknisk, for dette med 774 773 Kr. letter virkelig, naar man skal huske Tallet, men ellers kan jeg aldeles ikke begribe, hvorledes den højtærede Minister er kommet til Beløbet, for en saadan Nøjagtighed, at det kan ende paa 773 Kr., er for mig i alt Fald med min finansielle Indsigt, som jo ganske vist ikke er betydelig, ufatteligt, saa meget mere som den højtærede Finansminister har nedsat det oprindelige Beløb, der stod paa Finanslovsforslaget, med 2 Mill. Kr. Der stod der 15 774 773 Kr., og dette er nedsat med 2 Mill. Kr., men alligevel er Kronerne nøjagtigt beholdt, lige ud til de 773. Det er virkelig et Fænomen, jeg har aldrig set saadant noget før, og jeg begriber ikke, hvorfra den højtærede Minister har Tallet. Heller ikke kan jeg hverken i Anmærkningerne til det oprindelige Finanslovsforslag eller til Tillægsbevillingslovsforslaget finde, hvorledes dette Tal fremkommer. Men altsaa, den højtærede Minister har holdt paa et Beløb, som, hvis jeg tør nævne det rundt anslaaet, er 13 800 000, og som den højtærede Finansminister mener næste Aar at skulle indbetale til Nationalbanken. Hvis jeg tager de to Tal, jeg lige har nævnt, dels fra forrige Finansaar, dels fra indeværende Finansaar, kommer jeg til en Sum, der er 1½ Mill. Kr. mindre. Saa er der altsaa allerede nu indkommet eller vil indkomme inden Finansaarets Udgang saa stor en Sum, og det er ogsaa derfor, jeg ikke forstaar det nøjagtige Tal. Den højtærede Finansminister kan umuligt vide, hvor meget der vil kunne indgaa i denne Maaned. Han kan anslaa det, men ikke vide det. Men i Virkeligheden er det altsaa Ministerens to Tal, jeg stiller op imod hinanden, det ene taget fra Tillægsbevillingslovsforslaget — og derefter mangler altsaa endnu 12,3 Mill. Kr. —, det andet fra Finanslovsforslaget —, hvorefter der mangler 13,8 Mill. Kr.

Paa samme Paragraf, § 26 i Finanslovfor-